Kız ve Koi Balıkları
Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Koi Balıkları

Aysel Banu YAVUZAL

Mika sokağının sonundaki bahçe göletini ziyaret etmeyi çok severdi. Sarı yağmur çizmelerini ve mavi tulumunu giyer, maceraya hazır olurdu. Gölet güneş ışığında pırıl pırıl parlıyor, parlak koi balıkları tembel tembel daireler çizerek yüzüyordu. Mika kenardan eğilip onlara gülümsedi. 'Merhaba balıklar!' diye seslendi. Koi balıkları sanki el sallıyormuş gibi uzun yüzgeçlerini kıpırdattı.

Koi balıkları Mika'nın gördüğü en güzel balıklardı. Pulları turuncu, beyaz ve altın rengi lekelerle parlıyor, sudaki küçük güneşler gibi görünüyordu. Bir koi balığının başında altın rengi bir leke vardı ve Mika ona Güneş adını verdi. Güneş'in yuvarlak, dost canlısı gözleri ve minicik bıyıkları vardı. Güneş doğruca Mika'nın eline doğru yüzdüğünde Mika kıkırdadı. 'Sen benim arkadaşımsın,' diye fısıldadı.

Her gün okuldan sonra Mika gölete koşardı. Koi balıklarının suda süzülüşünü ve bitkileri kemirişini izlerdi. Bazen öğle yemeğinden kırıntılar getirirdi ama çok fazla vermemeye dikkat ederdi. 'Balıkların da sağlıklı yiyeceğe ihtiyacı var,' derdi. Koi balıkları onu dinliyor gibiydi, yuvarlak gözleriyle ona bakıyorlardı. Mika onların yanında olmaktan mutlu olurdu.

Bir öğleden sonra Mika garip bir şey fark etti. Göletin suyu önceki gibi berrak ve pırıl pırıl değil, bulutlu ve yeşil görünüyordu. Koi balıkları yavaş yüzüyor, uzun yüzgeçlerini neredeyse hiç kıpırdatmıyordu. Güneş dipte kalıyor ve merhaba demeye gelmiyordu. Mika kaşlarını çattı. 'Ne oldu küçük balık?' diye sordu. Ama koi balıkları sadece süzülüyor, donuk ve üzgün görünüyordu.

Mika bahçeyle ilgilenen Büyükbaba Sato'yu bulmaya koştu. Hasır şapkasını ve yeşil önlüğünü giymişti, gözlükleri güneşte parlıyordu. 'Büyükbaba Sato,' dedi Mika, 'gölet kirli görünüyor ve koi balıkları çok yavaş!' Büyükbaba Sato bilgece başını salladı. 'Bir bakalım,' dedi. Birlikte gölete yürüdüler ve Mika bulutlu suyu işaret etti.

Büyükbaba Sato göletin yanına diz çöküp elini suya daldırdı. 'Su temiz değil,' dedi yumuşak bir sesle. 'Su kirlendiğinde balıklar iyi nefes alamaz. Kendilerini yavaş ve üzgün hissederler.' Mika'nın gözleri kocaman açıldı. 'Demek Güneş bu yüzden oynamıyor!' dedi. 'Onlara yardım etmeliyiz!' Büyükbaba Sato gülümsedi. 'Haklısın Mika. Temiz su balıkları sağlıklı ve mutlu tutar.'

Büyükbaba Sato, gölete yaprakların ve çamurun düşüp suyu kirlettiğini anlattı. 'Göleti temizleyip temiz su eklememiz gerekiyor,' dedi. 'Yardım edebilir miyim?' diye sordu Mika. 'Elbette!' dedi Büyükbaba Sato. Ona küçük bir kepçe verdi. 'Yaprakları toplayabilirsin,' dedi. Mika başını salladı, çalışmaya hazırdı.

Mika kepçesiyle gölette yüzen yaprakları ve dalları topladı. Büyükbaba Sato tırmıkla yosunlu otları çekti. Zor bir işti ama Mika durmadı. 'Bu balıklar benim arkadaşlarım,' dedi. 'Sağlıklı olmalarını istiyorum.' Koi balıkları bulanık sudan izliyor, yüzgeçlerini neredeyse hiç kıpırdatmıyordu. Mika onları korkutmamak için dikkatlice çalıştı.

Yaprakları temizledikten sonra Büyükbaba Sato, Mika'ya hortumdan temiz suyun nasıl ekleneceğini gösterdi. 'Çok hızlı değil,' dedi. 'Balıkları şoke etmek istemeyiz.' Mika hortumu tuttu ve gölete temiz suyun aktığını izledi. Yavaş yavaş bulutlu su daha temiz görünmeye başladı. 'İşe yarıyor!' diye sevindi Mika. Koi balıkları temiz suya merakla biraz daha hareket etmeye başladı.

Büyükbaba Sato ayrıca suyun balıklar için sağlıklı kalmasına yardımcı olan özel bir sıvı ekledi. 'Bu suyu güvenli yapar,' diye açıkladı. Mika göletin yeniden parlamaya başlamasını izledi. 'Koi balıkları şimdi mutlu olacak mı?' diye sordu. 'Olacaklar,' dedi Büyükbaba Sato. 'Ama gölete her gün bakmalıyız.' Mika yardım etmeye söz verdi. Gölet bekçisi olmaktan gurur duydu.

Ertesi sabah Mika olabildiğince hızlı gölete koştu. Su berrak ve parlakti! Güneş doğruca ona yüzdü, turuncu ve beyaz pulları güneşte parlıyordu. Diğer koi balıkları şakacı bir şekilde hızla yüzüyor, uzun yüzgeçleri kurdeleler gibi akıyordu. 'Hepiniz iyileştiniz!' diye güldü Mika. Güneş minicik bir su sıçrattı, sanki teşekkür ediyordu.

Büyükbaba Sato da koi balıklarını görmeye geldi. 'İyi iş çıkardın Mika,' dedi, kırışık gözleri pırıldıyordu. 'Temiz su büyük fark yaratır.' Mika ışıldadı. 'Göleti her gün kontrol edeceğim,' dedi. 'Yaprakları toplayacağım ve suyun berrak kalmasını sağlayacağım.' Büyükbaba Sato omzunu sıvazladı. 'İşte gerçek bir arkadaşın ruhu bu.'

Mika, hayvanların sağlıklı kalmak için doğru türde bir yuvaya ihtiyacı olduğunu öğrendi. Tıpkı insanların temiz havaya ve iyi yiyeceğe ihtiyacı olduğu gibi, balıkların da temiz suya ihtiyacı vardı. Koi balıklarının mutlu mutlu yüzdüğünü izledi ve içi ısındı. 'Size her zaman bakacağım,' diye söz verdi. Koi balıkları onu duymuş gibiydi, çünkü neşeyle daireler çizerek yüzdüler, altın lekeleri minik hazineler gibi parlıyordu.

O günden sonra Mika her öğleden sonra göleti ziyaret etti. Düşen yaprakları topladı ve suyun berrak olduğunu kontrol etti. Bazen Büyükbaba Sato ona katıldı ve balıklar ve bahçeler hakkında konuştular. Koi balıkları canlı ve parlak büyüdü ve Güneş her zaman onu selamlamaya yüzdü. Mika gölete bakmanın özel bir iş olduğunu biliyordu ve bu işi çok seviyordu.

Güneşli bir gün Mika arkadaşı Lila'yı göleti görmeye getirdi. 'Ne kadar temiz olduğunu gör!' dedi Mika gururla. Lila parlayan koi balıklarına hayranlıkla baktı. 'Çok güzeller!' Mika, Lila'ya göleti temizlemeyi ve suyu sağlıklı tutmayı anlattı. 'Hayvanların iyi yuvalara ihtiyacı var,' diye açıkladı Mika. Lila başını salladı. 'Ben de yardım edebilir miyim?' diye sordu. Mika gülümsedi. 'Elbette!'

Mika ve Lila göletin yanında oturup koi balıklarının berrak suda dans edişini izlediler. Güneş yaklaştı ve kuyruğunu sallayarak onlara hafifçe su sıçrattı. Mika güldü. Özen ve sevgiyle göletin her zaman balık arkadaşları için mutlu bir yuva olacağını biliyordu. Ve her gün, suya, gölete ve koi balıklarına iyi bakacağına dair sözünü tutacaktı.